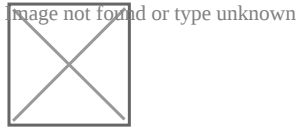

8 Ιανουαρίου 2014

Η Αγία Νεο-Παρθενομάρτυς Κυράνα πολιούχος Ώσσης Λαγκαδά και η εύρεση των αγίων λειψάνων της

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η Αγία Κυράνα γεννήθηκε στην Αβυσσώκα της Θεσσαλονίκης, σημερινή Όσσα της επαρχίας Λαγκαδά.

Η ομορφιά της ψυχής της συμβάδιζε με την εξωτερική της ωραιότητα, αφού ήταν

προικισμένη με τις αρετές της σεμνότητας και της σωφροσύνης. Έτσι περνούσε τη ζωή της κοντά στους γονείς της. Ο μισόκαλος όμως διάβολος τη φθόνησε για την αγνότητα της και αφού δεν μπόρεσε με πονηρούς λογισμούς και αμαρτωλές σκέψεις να την παρασύρει στο κακό και να την μεταβάλει σε όργανό του, βρήκε άλλο τρόπο να ταράξει την ευτυχία των δικών της και τη γαλήνη της νεανικής και πεντακάθαρης ψυχής της.

Ένας τούρκος λοιπόν γενίτσαρος, που ήταν σούμπασης, δηλαδή διοικητής του αστυνομικού τμήματος και εισπράκτορας των φόρων από τα εισοδήματα, ερωτεύθηκε την Κυράννα και προσπαθούσε να την κατακτήσει με διάφορες κολακείες. Η Κυράννα με κανένα τρόπο δε δεχόταν τις κολακείες του τούρκου και τις μεγάλες του υποσχέσεις για λίρες και φορέματα. Ούτε όμως και τις φοβέρες του, ότι θα την βασάνιζε σκληρά και στο τέλος θα την θανάτωνε αν δε δεχόταν το σκοπό του.

Η επιμονή του γενίτσαρου δεν μπόρεσε να μεταβαίνει το Χριστιανικό της φρόνημα. Έτσι απογοητευμένος ο γενίτσαρος μαζί με άλλους γενίτσαρους αρπάζουν την αγία και την οδηγούν στη Θεσσαλονίκη. Την φέρνουν μπροστά στον Κριτή με την ψευδή κατηγορία ότι δήθεν στην αρχή δέχθηκε να τον παντρευτεί και να αλλαξοπιστήσει, αλλά αργότερα άλλαξε γνώμη.

Οι γονείς της την ακολούθησαν μέχρι τη Θεσσαλονίκη.

Οι τούρκοι άρχισαν την ίδια τακτική, στην αρχή κολακείες, και μετά την αγριότητα.

Η Κυράννα άφοβη, ατάραχη μπροστά στους βιαστές της θέλησής της δε μιλούσε.

Είπε μόνο τα λόγια:

«Εγώ είμαι Χριστιανή και έχω νυμφίον τον Κύριόν μου Ιησούν Χριστόν, εις τον οποίον προσφέρω ως προίκα την παρθενίαν μου και αυτόν επόθησα και ποθώ εκ νεότητάς μου και διά την αγάπην του είμαι έτοιμη να χύσω και το αίμα μου, διά να αξιωθώ να τον απολαύσω· ακούσατε λοιπόν την απάντησή μου και πλέον άλλον λόγο μη περιμένετε να σας πω».

Ύστερα από την απάντηση έσκυψε η Κυράννα με πολλή σεμνότητα το κεφάλι της σιώπησε και προσευχόταν νοερά στον Κύριο να την ενδυναμώσει μέχρι το τέλος του μαρτυρίου.

Οι τούρκοι όταν είδαν την πίστη της στο Χριστό ντροπιάστηκαν και την έριξαν στη φυλακή. Ο σούμπασης, έλαβε άδεια από τον μπέη του κάστρου της Θεσ/νίκης,

τον αλή εφέντη να μπαίνει στη φυλακή όποτε θέλει. Έμπαινε τακτικά με άλλους γενίτσαρους και την βασάνιζαν. Άλλος την κλωτσούσε, άλλος τη χτυπούσε με ξύλο η με μαχαίρι και άλλος με γροθιές μέχρι να λιποθυμήσει. Το βράδυ ο δεσμοφύλακας την κρεμούσε από τις μασχάλες με αλυσίδες και την έδερνε με ο,τι έβρισκε και την άφηνε κρεμασμένη μέσα στο χειμωνιάτικο κρύο.

Ένας Χριστιανός φύλακας τον πλησίαζε μόλις περνούσε ο θυμός του και τον παρακαλούσε να του δώσει άδεια να ξεκρεμάσει την Αγία.

Εδώ σημειώνει ο συγγραφέας του μαρτυρίου της τα εξής:

«Η Αγία είχε τόσην υπομονήν, ησυχίαν και σιωπήν, όπου σου εφαινότο ότι άλλη πάσχει και όχι εκείνη και όλος ο νους της και η προσοχή της, ευρίσκετο εις τους Ουρανούς και εις τον Χριστόν».

Στην ίδια φυλακή ήταν φυλακισμένοι και άλλοι Χριστιανοί, εβραίοι και μερικές τουρκάλες που έλεγχαν το δεσμοφύλακα ως άσπλαχνο και μη φοβούμενο τον Θεό, γιατί τυραννούσε σκληρά μια γυναίκα που δεν έσφαλε σε τίποτε.

Αυτός όμως αντιθέτως γινόταν όλο και πιο σκληρός. Τα φρικτά βασανιστήρια συνεχίστηκαν επί μία εβδομάδα.

Την έβδομη ημέρα κορυφώθηκαν τα βασανιστήρια. Ο δεσμοφύλακας οργισμένος άρπαξε την Αγία, την κρέμασε και άρχισε να την χτυπάει αλύπητα με μια μεγάλη ξύλινη σχίζα, οι τουρκάλες φώναζαν, οι φυλακισμένοι όλοι τον μάλωναν δυνατά και ο δεσμοφύλακας έπεσε κάτω μπρούμυτα και άρχισε να κλαίει.

Εκείνη τη στιγμή η Αγία άφηνε την τελευταία της πνοή και η ψυχή της πετούσε για να ενωθεί με το Χριστό που τόσο ποθούσε και για Χάρη Του μαρτύρησε. Στις 4 με 5 η ώρα το πρωί ένα μεγάλο φως έλαμψε ξαφνικά στη φυλακή που κατέβηκε σαν αστραπή από τη σκεπή της. Το φως αυτό περιέλουσε το σώμα της μάρτυρος και φωτίστηκε όλη η φυλακή. Οι φυλακισμένοι Χριστιανοί φώναζαν το «Κύριε ελέησον» οι εβραίοι πέσανε μπρούμυτα και οι τουρκάλες φώναζαν: «αχ, αχ, το κρίμα της φτωχής Ρωμαίας μας έφθασε και έπεσε σαν αστραπή να μας κάψει». Ο δεσμοφύλακας από το φόβο του άρχισε να τρέμει και είπε στον φύλακα Χριστιανό να κατεβάσει την κρεμασμένη Κυράννα.

Ο φύλακας βρήκε την Αγία Κυράννα τελειωμένη.

Το φως σιγά-σιγά υποχώρησε, μια άρρητη όμως ευωδία έμεινε για πολλή ώρα σε όλη τη φυλακή.

Ο φύλακας άνοιξε με τα κλειδιά τα σίδερα, έλυσε τα χέρια της Αγίας, σκέπασε με

σεβασμό το Άγιο Λείψανο, άναψε τα φώτα, θύμιασε και κάθησε κοντά της, ώσπου να ξημερώσει. Δόξασε το Θεό που τον αξίωσε να δει τέτοια θαυμαστά πράγματα αλλά και να πιάσει και να περιποιηθεί μαρτυρικό λείψανο.

Το πρωί διαδόθηκε σε όλη τη Θεσσαλονίκη η φήμη της τελείωσης της Αγίας και η έλλαμψη του Αγίου Φωτός. Οι τούρκοι ντροπιασμένοι σιωπούσαν, έδωσαν την άδεια στους Χριστιανούς να πάρουν το Λείψανο της Αγίας και οι Χριστιανοί ένιωθαν χαρά και ευφροσύνη για τα θαυμάσια του Αληθινού και Ζωντανού Θεού μας.

Την έθαψαν έξω από τη Θεσσαλονίκη εκεί όπου ενταφίαζαν και τους άλλους Ορθοδόξους Χριστιανούς, και τα φορέματά της τα μοίρασαν για ευλογία στους πιστούς. Ήταν 28 Φεβρουαρίου 1751 μ.Χ.

Εύρεση των λειψάνων της Αγίας

Τα δύσκολα χρόνια της σκλαβιάς, δεν επιτρέπουν να γνωρίζουμε την περιπέτεια του λειψάνου της, παρά μόνο « ότι ετάφη έξω της πόλεως». 260 χρόνια μετά, και ενώ η επαρχία της Μητροπόλεως Λαγκαδά τιμά το μαρτύριό της, η Αγία Νεομάρτυς Κυράννα, ανταποδίδει την αγάπη και τον σεβασμό των συμπατριωτών της, με την φανέρωση του αγίου λειψάνου της. Η κρυφή ελπίδα υπήρχε από την πρώτη στιγμή, που ο νέος μητροπολίτης Λαγκαδά κ. Ιωάννης αφιέρωσε το 2011 στην αγία Κυράννα και άρχισε την έρευνα στις πηγές και τα κείμενα που έδιναν πληροφορίες για τον βίο και το μαρτύριό της. Έτσι στις 12 Σεπτεμβρίου 2011 με την βοήθεια Αγιορείτου μοναχού και την συνδρομή ειδικών επιστημόνων και ιατροδικαστών, προχώρησαν για να επιβεβαιώσουν την ελπίδα και να βρούν μέσα στο ιερό βήμα του ναού των αρχαγγέλων της Όσσης, κάτω από τις πλάκες του δαπέδου, μεγάλο μέρος των αγίων λειψάνων.

Μιλώντας στο Ράδιο Λαγκαδά και στον δημοσιογράφο Βαγγέλη Καράκαλο, ο Μητροπολίτης Λαγκαδά κ. Ιωάννης ανέφερε όλο το ιστορικό της εύρεσης των λειψάνων: «Από έρευνες και πληροφορίες που είχαμε, καταλήξαμε στο γεγονός ότι κάποια στιγμή τα λείψανα μεταφέρθηκαν από τη Θεσσαλονίκη όπου μαρτύρησε, στο ναό της γενέτειρας της, που τότε ήταν ο ναός των Ταξιαρχών και ακολούθως μετακομίσθηκαν στο νέο Ναό (Αγίας Κυράννας). Όμως στον παλαιό ναό υπήρχε κάποιο κούφωμα στο δάπεδο και εκεί βρέθηκαν τεμάχια από τα ιερά λείψανα της Αγίας μαζί με τα σανδάλια της. Έγιναν οι ανάλογες έρευνες και εξετάσεις και προ ημερών ολοκληρώθηκε και η ιατροδικαστική εξέταση, η οποία πραγματικά αποδίδει τα ευρεθέντα λείψανα σε άτομο νεαρής ηλικίας και μάλιστα προσδιορίζει και το φύλο, ότι πρόκειται περί γυναικός που βρίσκεται σε παραγωγική ηλικία και από το επιστημονικό μέτρο που είχαν στη διάθεση τους οι ιατροδικαστές προέκυψε ακόμη και το ύψος της Αγίας από τα σανδάλια που φορούσε. Είναι ένα θαυμαστό γεγονός και έχουμε μία ελπίδα μήπως βρεθεί και η Αγία της κάρα (κρανίο) με τα

μεγάλα τμήματα του Αγίου λειψάνου, που γνωρίζουμε ότι είναι στον ναό Αγίας Κυράννας στην Όσσα, αλλά δεν γνωρίζουμε σε ποιο ακριβώς σημείο έχουν τοποθετηθεί. Διότι κατά την παράδοση, τα λείψανα των νεομαρτύρων τοποθετούνται είτε στην περιοχή της Αγίας Τράπεζας, είτε σε κάποιο σημείο των θεμελίων του ναού ή της τοιχοποιίας, διότι οι Άγιοι μάρτυρες θεωρούνται ως οι στύλοι της εκκλησίας.(...) Να σας αναφέρω επίσης πως όταν έγινε η ανασκαφή ευωδίασε όλος ο ναός και ήταν παρόντες άνθρωποι που τα μαρτυρούν όλα αυτά».

Την Παρασκευή 23 Σεπτεμβρίου 2011 μέσα σε κλίμα συγκινήσεως και κατανύξεως στον τόπο της ταφής , στο ναό των αγίων Αρχαγγέλων, τελέστηκε η πρώτη αγρυπνία, με την παρουσία πλέον της αγίας Κυράννας μέσω του ιερού της λειψάνου. Μετά από τις λατρευτικές εκδηλώσεις που έγιναν στις 11 Οκτωβρίου με την παρουσία του Παναγιωτάτου Οικουμενικού κ.κ.Βαρθολομαίου, μεταφερθηκαν λιτανευτικώς και τοποθετηθήκαν στον νέο ναό του χωριού που είναι αφιερωμένος στη μνήμη της.